

og kraftigt Virksomhedsliv; men Livet der be-
tinges, som allevegne, af Frihed og Selvstændig-
hed, og det er derfor mit inderlige Ønske, at den
Selvstændighed, som Grundlovens § 90 tilfuger,
ogsaa nu snart maatte blive ordnet ved Lov.
De Momenter, som Opmærksomheden har været
henledet paa, ere, som allerede antydet, for det
Første en Forandring af Principet for Valg-
barhed og Valgret; det er naturligt, at, naar
de fleste af Byernes Indvaanere staae selvstæn-
digt overfor Staten, saa er det unaturligt,
at de skulle være udelukkede — og ofte de Dyg-
tigste og Bedste — fra al Indflydelse paa Com-
munens Anliggender. Det andet Punkt har
været Udvidelsen af Omraadet for de Gjen-
stande, som Communen selv skulde kunne af-
gjøre uden at indhente højere Approbation, og
endelig har man beffæstiget sig med Overvejel-
se om, paa hvilken Maade en Mellemstants
mellem Staten og Communen kunde ordnes;
men hvor jeg har været tilstede ved disse Dis-
cussioner, har man bestandig meent, at dette
Sidste vilde være byrdefuldt og ei svare til
Hensigten; man har meent tillidsfuldt at kunne
slutte sig til Amtsrådene, saaledes at Kjøb-
stæderne der fik et forholdsvis Antal Delege-
rede; man har haabet, at dette kunde være et
Skridt til at udjævne den Kluft, der hidtil har
bestaaet imellem Landet og Kjøbstæderne. Støttet
paa disse Ansættelser har Kjøbstadforeningen
allerede tidligere indgivet et Andragende til
Regjeringen, men da der senere ikke er skeet
noget som helst Skridt til at fremkalde disse Re-
former, har man i det sidste Møde paany ved-
taget et saadant Andragende, som jeg haaber
imorgen at skulle have den Ære at overgive
den høitærede Indenrigsminister, og det vil
baade for ham og for Thinget være et Vid-
nesbyrd om, at der i Kjøbstadcommunerne er
et Ønske tilstede om en Udvidelse af de com-
munale Forhold.

Jeg skal paa Sagens nærværende Stadium
ikke gaae ind paa Enkelthederne i det forelig-
gende Lovforslag og anseer det for overflødig
videre at anbefale denne Sag til det ærede
Things Opmærksomhed; thi vistnok er det ofte
blevet sagt, og det med megen Styrke, at Kjøb-
stæderne mangle Repræsentation her i Thinget,

men jeg troer at have Thingsets Samstemmen,
naar jeg afviser denne Paastand; naar jeg
siger, at der her sidde Mænd nok, der ifølge
deres Livsstilling, Kundskaber og grundige Ind-
sigt i Kjøbstadforholdene kunne og ville vares-
tage Kjøbstædernes Interesser, og saalænge at
Thinget bestaaer af Medlemmer, der ærligt og
alvorligt ville fremme det Heles Vel, kan
det danske Folkething ikke overse eller forsømme
Noget af det, der angaaer Kjøbstæderne, der
jo af Alle maae betragtes som et vigtigt og
uundværligt Led af det Hele.

Fjelsen: Jeg vil blot tillade mig at takke
den høitærede Indenrigsminister for den sær-
deles Velvillie, hvormed han har modtaget
denne Sag. Jeg vil derfor blot tilføie, at jeg
selv erkjender, at de Bemærkninger, der fra
den høitærede Ministers Side ere fremkomne,
vistnok ere meget begrundede, og naar Sagen
kommer i et Udvalg — dersom det er Thing-
gets Billie — saa vilde jo disse Poster kunne
tages under nøiere Overvejelse, og maaffec
Forslaget da i et Udvalg kan modtage de For-
andringer og Forbedringer, som jeg erkjender,
at det muligt kan trænge til.

O. Müller: Hovedsagen med det nærvæ-
rende Lovforslag er vistnok Bestemmelserne
om Valgretten, og da jeg i den Henseende
ganske kan slutte mig til Forslaget og de ærede
foregaaende Talere, skal jeg ikke opholde mig
derved. Et andet vigtigt Punkt i dette For-
slag er Indretningen af særegne Lignings-
commissioner, hvilke som bekendt i Praxis
ere af megen Betydning, og hvorom jeg maa
tillade mig nogle enkelte Bemærkninger. Det
er fornemmelig i § 6, at samme omtales.

Min første Bemærkning er den, at man
ikke kan see af Udkastet, om Borgerrepræsen-
tanterne kunne være Medlemmer af Lignings-
commissjonen. Da det ikke udtrykkeligt er
sagt, at de ere udelukkede, skulde man jo an-
tage, at de dertil kunne vælges, og det maa
jeg ogsaa ansee for at være det Rigtigste.
Hvis det Modsatte er Tilfældet, altsaa at
Ligningscommissjonerne skulle indrettes saa-
ledes, at Borgerrepræsentanterne ikke kunne